

I

57274

Šupanka

Urele pričice
i
smiješne sličice

RAŠČUPANKO

VESELE PRIČICE

I

SMIJEŠNE SLIČICE

ZA DJECU OD TREĆE DO ŠESTE GODINE

OD

DR HEINRICHA HOFFMANNA

PREVEO ISO VELIKANOVIĆ

II
57274

030022893

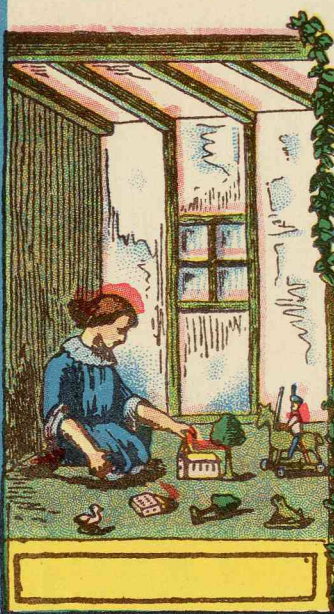

-9. XII. 1938

Raščupanko

Kad su djeca dobra, k njima
Božić ide s darovima.
Kad poslušno jedu juhu,
A uz to su voljni kruhu,
Kad ne dižu silnu graju,
Već sve stvari pospremaju,
A na šetnji ulicama
Idu, kud im kaže mama,
Evo njima božićnice
I prekrasne slikovnice.

Pogledajte nevaljanka,
Pogledajte Raščupanka!
Gledajte mu ruke dvije!
Već godinu dana nije
Nokte sa njih podrezao,
Nit je kosu počeslao.
Tko ga spazi, svak odvali:
Raščupanko, gade mali!

Priča o Mirku Nemirku

Pred studencem pseto stoji,
Pomamno se vodom poji.
Ali Mirko, mala hulja,
Već se s bičem k njemu šulja,

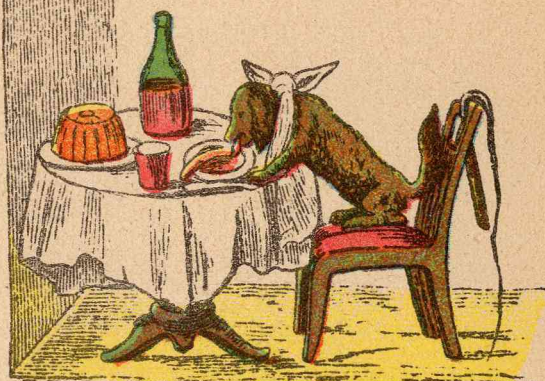
Tuče pseto, a pas vije,
Mirko gazi psa i bije,
Dok za nogu pas ga nije
Ugrizao, da krv lije.

Nemirko se naplakao,
Nacićao ljut i zao,
Pas otrčeo svojoj kući,
U ustima bič stiščući.

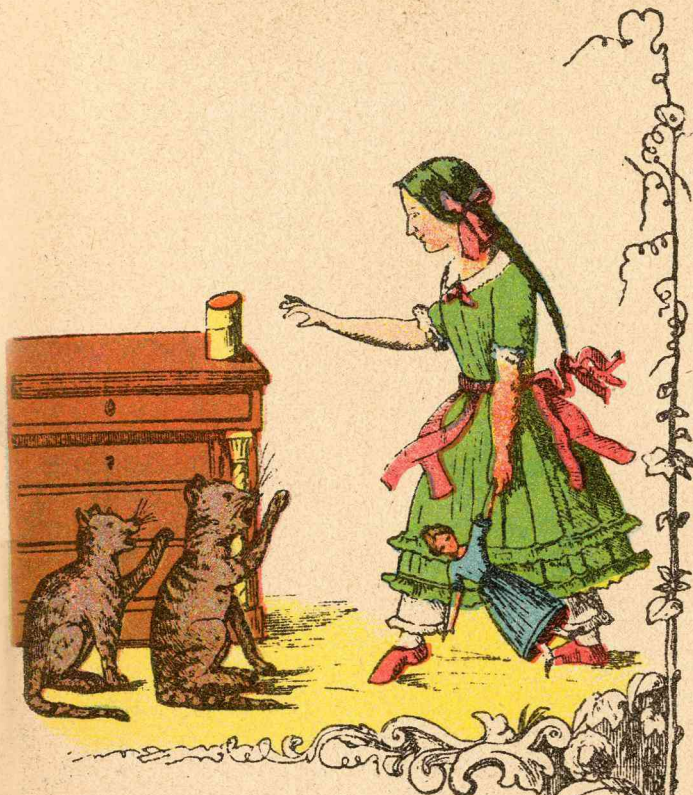

Mirko leži i ljuto ga
 Ugrižena boli noga,
 A i doktor uz njega je
 I gorak mu lijek daje.

Za stol Mirkov ćuko sjeo
 I kolače sve pojeo,
 Kobasicu smazo finu,
 Zamjerio nije vinu,
 A sa sobom bič ponio,
 Dobro na bič pripazio.

Prežalostiva priča o žigicama

Otiđoše tata, mama,
Kod kuće je Pava sama,
Pa skakuće po svoj kući,
Veseleć se, pjevajući.
Ali Pavi baš pred lice
Eto male škatuljice.
»Haj, žigice te šarene
Igračka su baš za mene.
Paliti ih znam i sama,
Ko i moja mama.«

Mica, Maca, cice njene
Šape dižu prestrašene,
Šapicama Pavi prijete:
»To ti otac brani, dijete!
Mija-jao, mrnja-nja!
Izgorjet ćeš, mala, sva!«

Al ne sluša mačke Pava.
Žigica se rasplamsava,
I pucketa, trepti živa,
Kako slika ta kaziva.
A Pavica pjevajući
Leti, skače po svoj kući.

Mica, Maca, cice njene
Šape dižu prestrašene,
Šapicama Pavi prijete:
»To ti mama brani, dijete!
Mija-jao, mrnja-nja!
Izgorjet ćeš, mala, sva!«

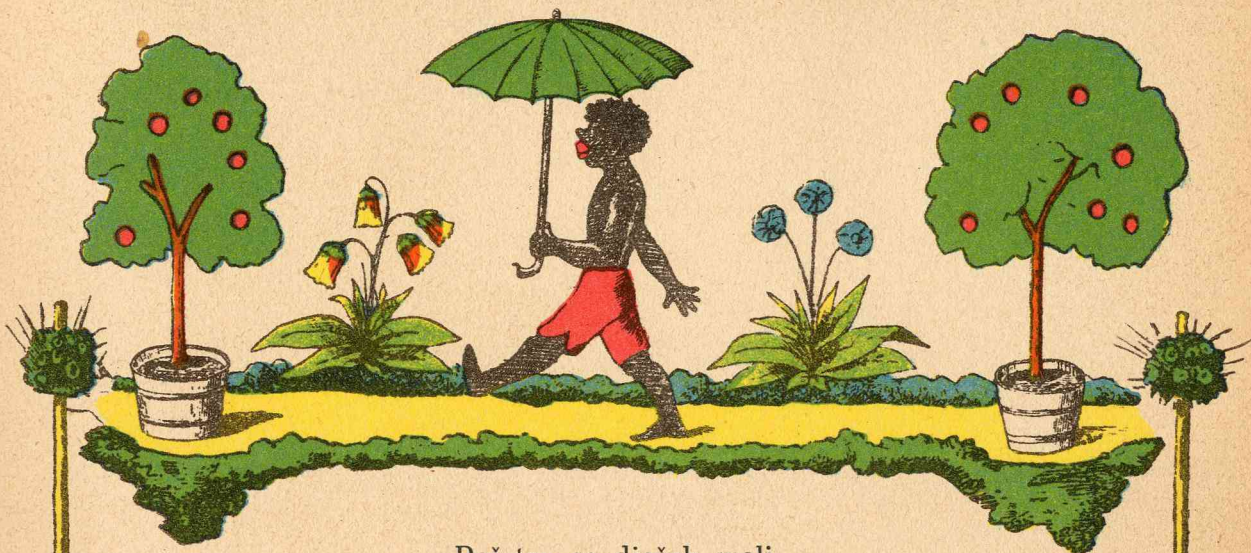
Ali jao, sve joj bliže
Uz pregaču plamen liže,
Gori halja, plamen sja,
Djevojčica gori sva.

Mica, Maca, cice dvije
Sve kukaju žalosnije:
Brže, tko će brže doć!
Dijete gori! U pomoć!
Mija-jao, mrnja-nja!
Izgorjet će mala sva!»

Jadna mala izgorjela
Sva savcata do pepela,
I ostalo ništa nije
Već cipele krasne dvije.

Mica, Maca, male cice
Čuće, plaču nemilice:
»Mija-jao, mija-joj!
Roditelji gdje su njoj?«
A suze im teku s lica,
Kao potok, ko bujica.

Priča o crncu dječaku

Pošetao se dječak mali,
Crn crncat crnac kao vran,
Pripeklo sunce, mozak pali,
Pa razapeo suncobran.
Al evo trči mali Ivo
I zastavicom maše živo,
U ruci Stipo perec drži
I nagnuo u korak brži,
I Anto nije spor ni trom,
Već vitla kolut stazicom.
Podruguju se crncu svi:
»Ko tinta, crnče, crn si ti!«
I smiju se sva tri.

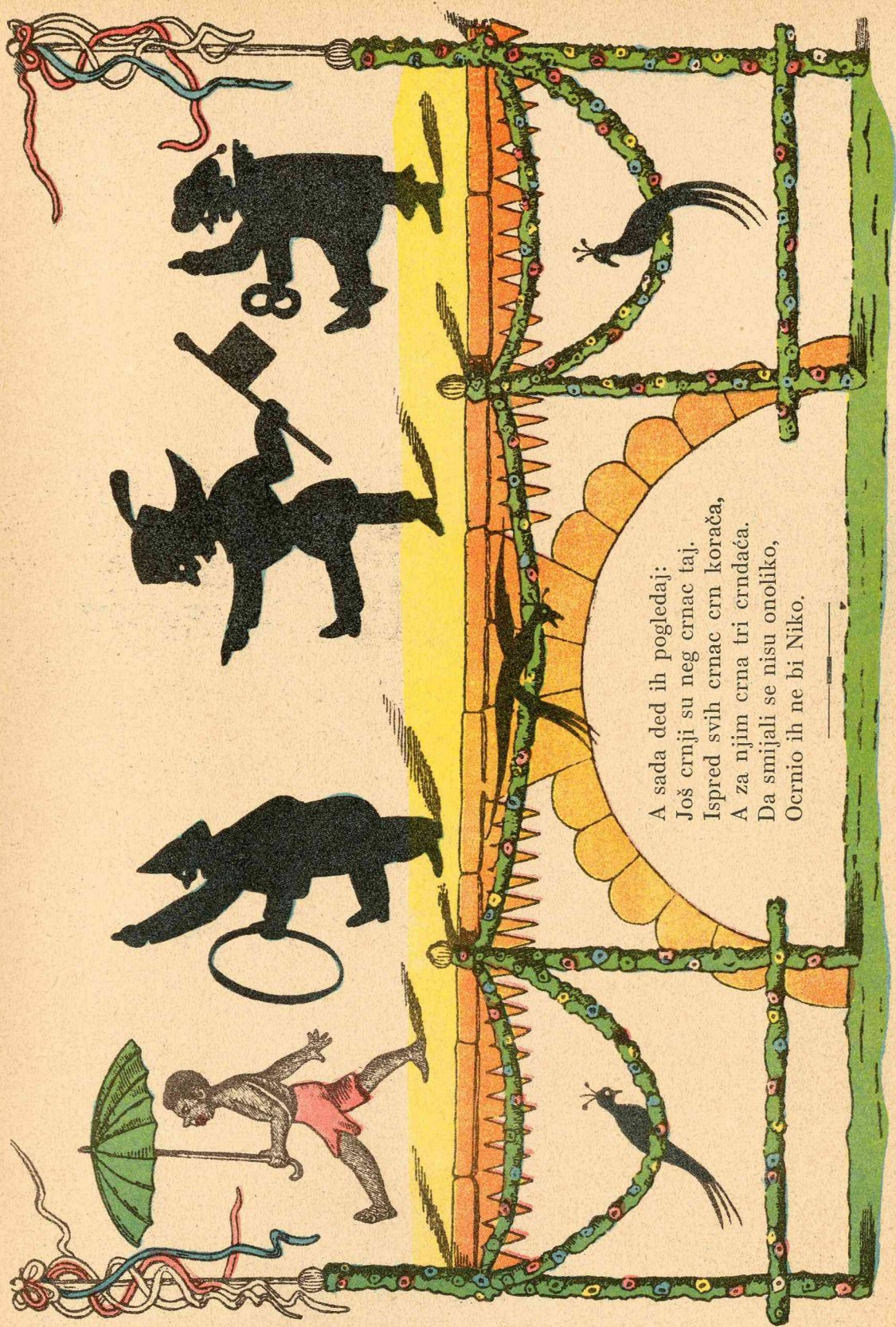
Al evo strica Nikole
I tintarnice velike!
»Okanite se!« djecu kori,
»Šta vrijede crncu prigovori!
Je l' njegova krivica,
Što nije ko vi bijela lica?«
Al derani ga ne slušaju,
U lice mu se u smijeh daju,
I još se crncu nemilije
Podruguju već prije.

Razbjesnije dječaci Niku.
Ta pogledajte samo sliku!
Dječake Niko srdit hvata,
Za kaput, kiku, oko vrata,

Pa Antun, Ivo, Stipo mali
Kolikogod se koprcali,
Stric u tintu ih crnu moći,
Badava vika za pomoći,
Stric Niko do dna svu trojicu
Zamoćio u tintarnicu.

A sada ded ih pogledaj:
Još crnji su neg crnac taj.
Ispred svih crnac crn korača,
A za njim crna tri crndača.
Da smijali se nisu onoliko,
Ocrnio ih ne bi Niko.

Priča o hrabrom lovcu

Div junak, lovac od lovaca,
U zeleno se ruho baca,
Pa s torbom, puškom na ramenu
I punim rogom u lov krenu.

Nataknuo i naočale,
Da bolje zgada zeke male.

U lisnom džbunu zekan čuči
I od smijeha će, misli, pući.

S nebesa sunce ljuto žeže,
A pušku nosit sve je teže,
I lovac se na travu svali.
Sve ovo gleda zeko mali.
Zahrko lovac, mirno spava,
A zekan mu se prišuljava,
Pa očale i pušku tiho
Sa lovca hrabrog dograbio.

Zec naočare kako ne bi
Nataknut znao na nos sebi!
A lovac zebe, jer zec mali

Još može pušku da opali!
U strahu lovac u bijeg naže,
Uzvika se, zapomaže.

Div junak, lovac od lovaca
Do zdenca stiže, u nj se baca,
U krajnji čas, jer zeko mali
Na lovca već i pušku pali.

A lovčevica u spokoju
Uz prozor pije kavu svoju.
Zec puče, tasu razbi njoj,
I gospa ciči: »Jao, joj!«
U travi čučí zelenoj
Sin starog zeke, zečić mali,
I kava mu se na nos sali.

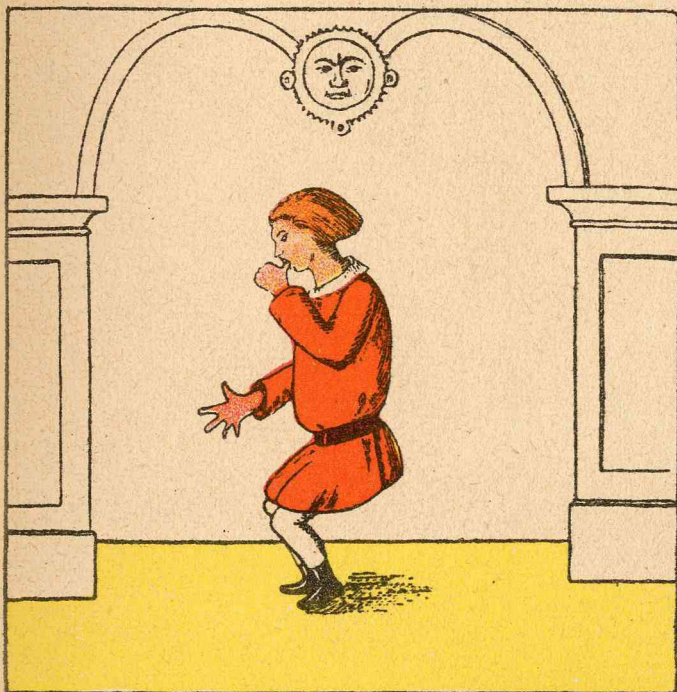

Uzvika se: »Šta to pali?
Tko mene pali to po licu?«
I podigo u ruci žlicu.

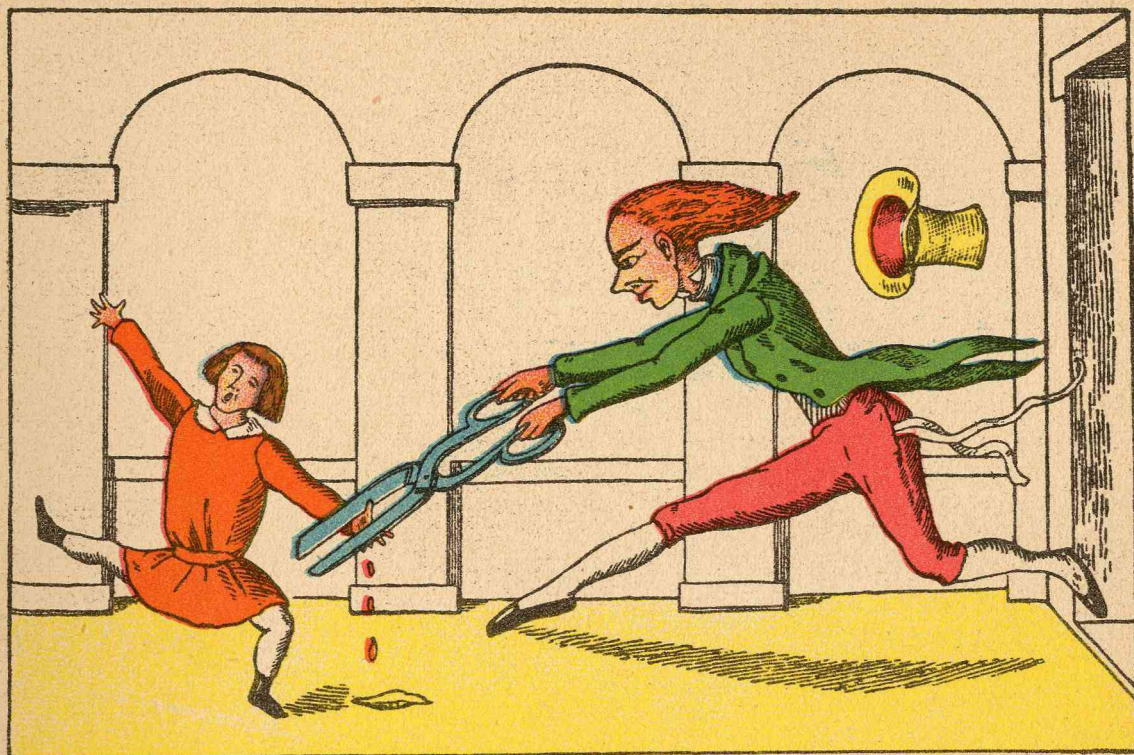

Priča o dječaku Ližipalcu

»Rado, sinko!« veli mati,
»Ja ću u grad otrčati.
Dok me nema, pazi, Rado,
Da si mi se dobro vlado!
A nadasve, Rado, znaj,
Nemoj sisat palac taj,
Jer će strašni krojač namah
Doletjeti s nôžicama
I odsjeći palac s ruku
Ko papirnu stvarcu puku.«

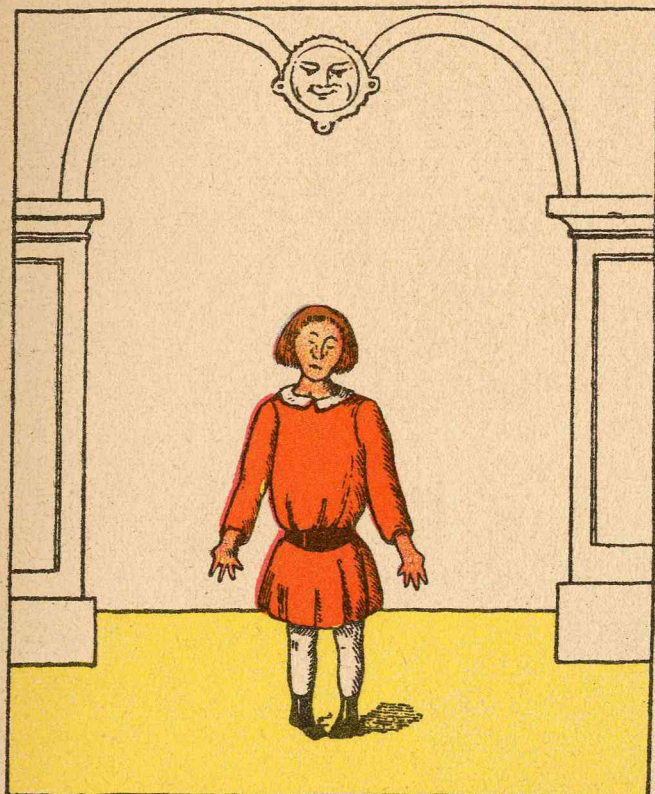

Ode mati, a njen malac.
Već u usta tura palac.

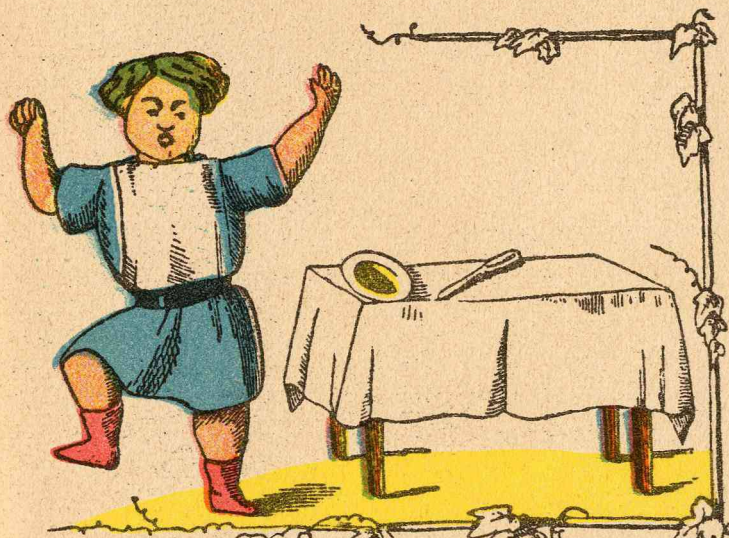

No vrata se razjapila,
 Strašni krojač, vražja sila,
 U bijesnu leti letu
 K derančiću sisavčetu.
 Joj, nōžice kada zinu,
 Sve će ljuto da preštinu.
 Vrišti Rado, ori soba,
 Odletješe palca oba!

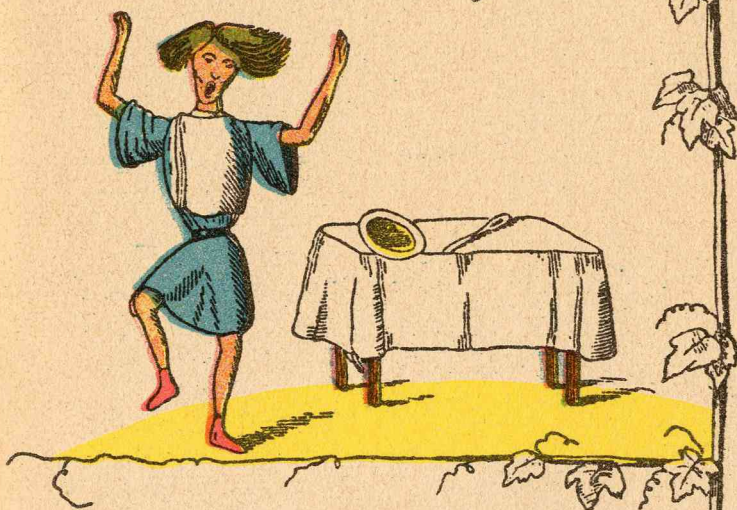
Kad se mati kući vrati,
 A od Rada trista jada!
 Evo jednog nevaljalca,
 Što ni jednog nema palca!

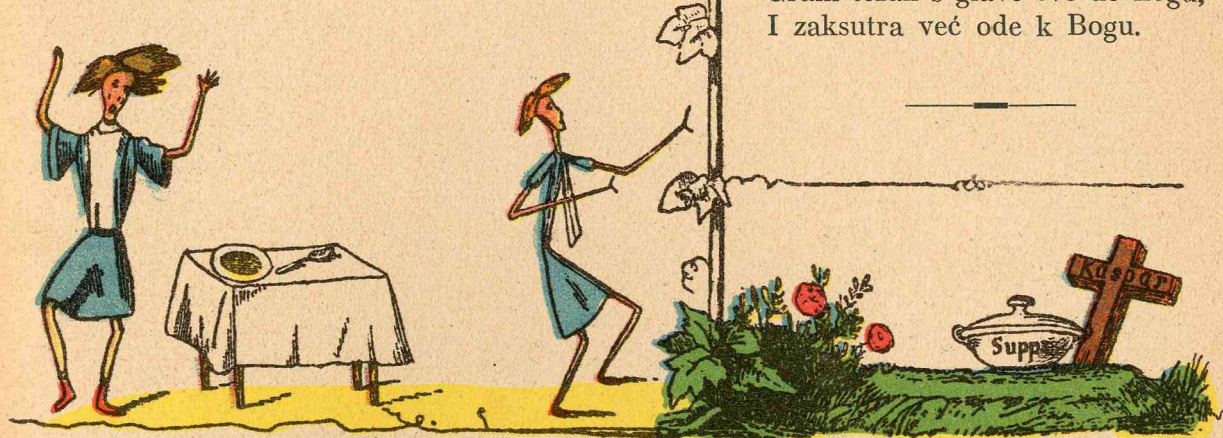
Priča o Gaši Juhomrscu

Zdrav zdravcat vam je naš patuljak,
Debeljko Gašo, pravi tuljak.
Rumeni se ko sunce s neba,
Jer jede juhu, kako treba.
Odjednom Gašo, iznebuha,
Zaviko: »Šta će meni juha!
Ja ne ću juhe, ne ću ja!
Šta meni treba juha ta!«

A sutradan kad pogledaš,
Mršaviji je Gašo naš.
Al opet Gašo iznebuha
Zaviko: »Šta će meni juha!
Ja ne ću juhe, ne ću ja!
Šta meni treba juha ta!«

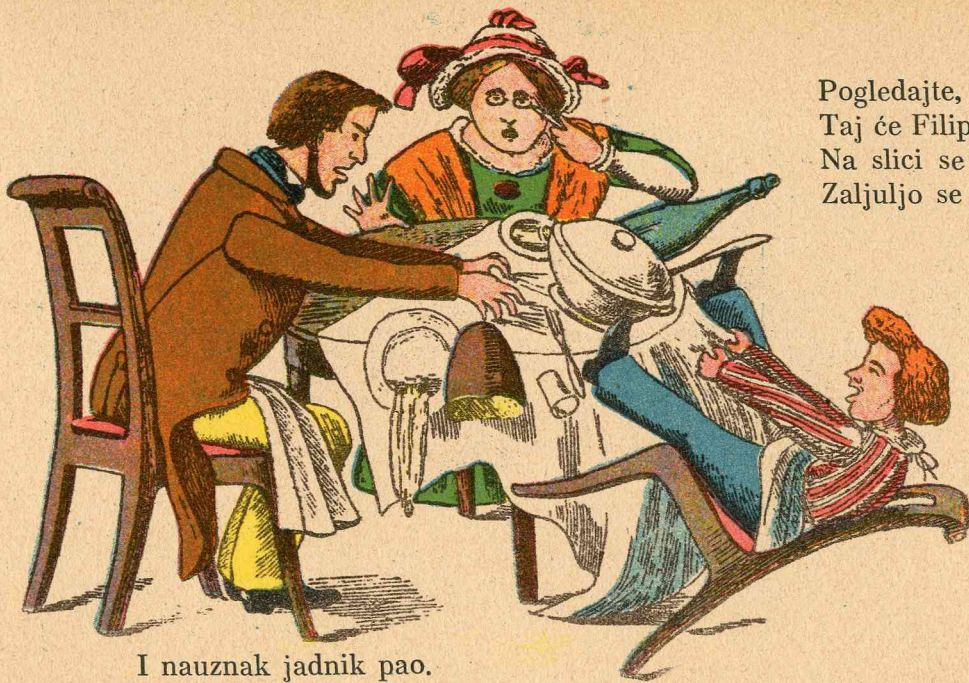

A naksutra se Gašo vas
Utanjio ko tanan vlas,
Gram težak s glave sve do nogu,
I zaksutra već ode k Bogu.

Priča o cupkalu Filipu

›Pametnije bi tebi bilo,
Da miruješ za stolom, Filo!‹
Tako otac glasa stroga
Opominje sina svoga.
Bez riječi se tužna mati
Uze stolom ozirati.
Ali Filip slabo mari,
Što svjetuju njega stari,
Već se ljulja, već se ziba,
Praćaka se kao riba
Po stolici kuda bilo.
›To mi, Filo, nije milo!‹

Pogledajte, djeco sada:
Taj će Filip da nastrada!
Na slici se vidi jasno,
Zaljuljo se preopasno

I nauznak jadnik pao.
A gdje bi se zadržao?
Za stolnjak se brže maša,
No uzalud, leti čaša,

Leti i kruh i tanjuri.
Otac mu se strašno duri,
A tužna se uze mati
Po svem stolu ozirati.

Nevaljalca stolnjak skrio,
Stol se i sam pospremio.
Uz juhu se i uz vodu
Razasulo sve po podu,
Kotrlja se, podom vlači
Kruh, pečenje i kolači,
Razbijena leži zdjela.
Nema juhe, nema jela.
Roditelji ljuto glede,
Nema ništa da se jede.

Priča o dječaku Derioblaku

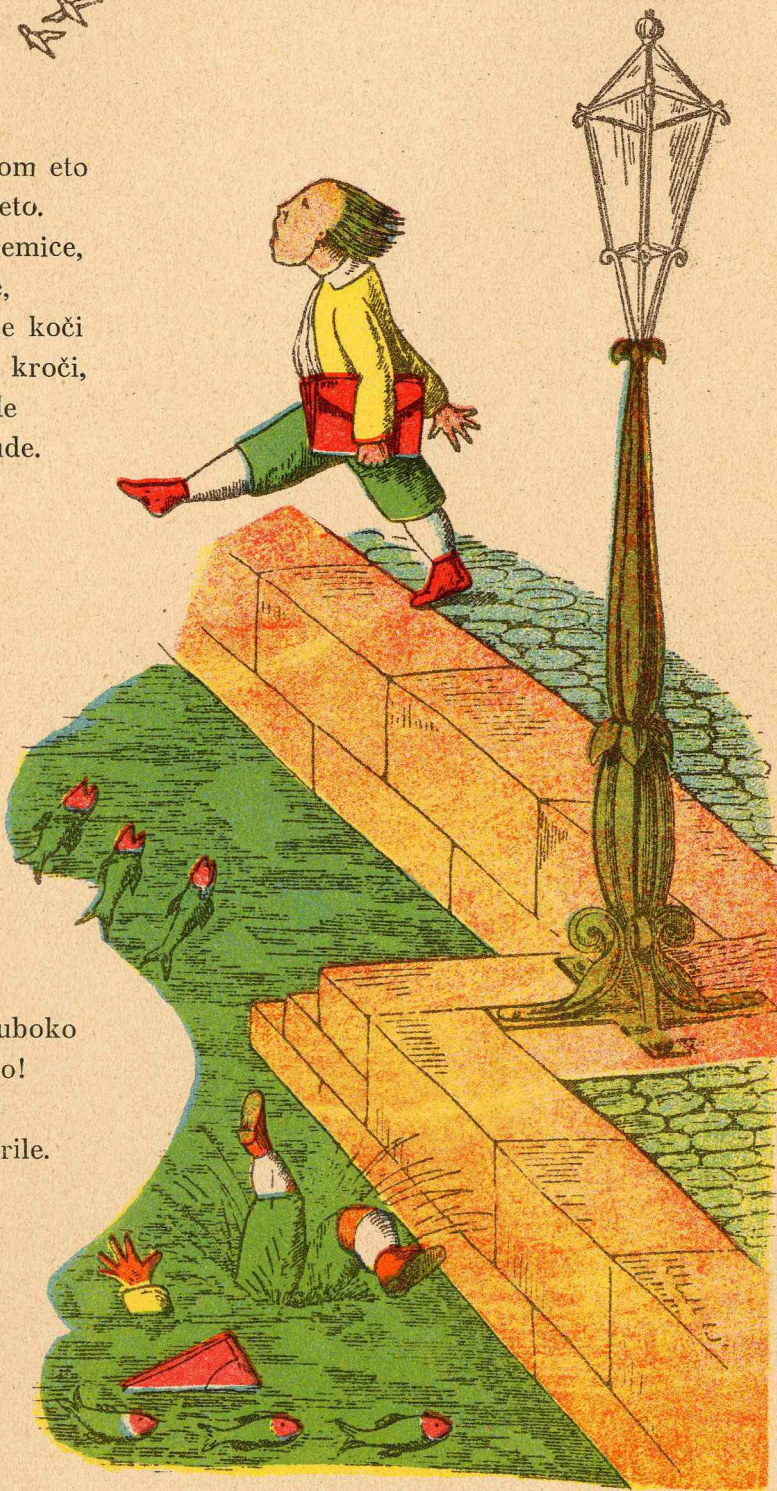

Kad u školu Rok koraca,
U nebasa oči baca,
U krovove i oblake
I u laste svakojake.
Al Bog ne do,
Da pred sebe Rok bi gledol
I zato mu viču svi:
»Derioblak jesi ti!«

Odnekuda pseto skoči,
Ali Roko pilji oči
U oblake i krovove.
Nema nikog, da ga zove:
»Pazi, Roko, evo psa!«
I šta će se zbiti, šta?
Tres i treskac, te se skljkoko
Uporedo pas i Roko.

S torbicom se svojom eto
Uz rijeku Rok pošeto.
Gleda k nebu netremice,
Kako lete lastavice,
Ravno stupa, sav se koči
I sve bliže k rijeci kroči,
A ribice tri se lude
Zagledale, pa se čude.

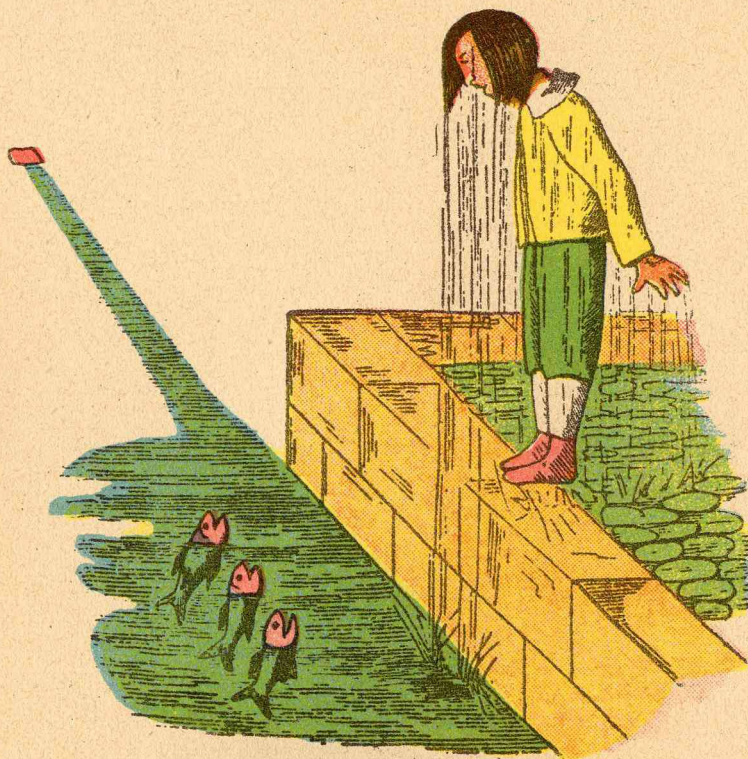

Pljus, naglavce i duboko
U rijeku roni Roko!
Ribice se poplašile
I sve tri se brže skrile.

Al na sreću evo neka
 Naidoše dva čovjeka
 I čakljama jadnog Roka
 Izvukoše iz duboka.

Gledajte ga, gdje se cijedi!
 Zar i takva šala vrijedi?
 Teče voda iz odjeće,
 Iz kose mu licem teče,
 Teče voda iz rukava,
 Sav se trese i smrzava.

A ribice sve tri male
 Brže k njemu doplivala,
 Izvirkuju iz talasa,
 Smiju mu se iza glasa,
 Smiju dugo đavolovi,
 A torba mu u dalj plovi.

Priča o Letidječaku

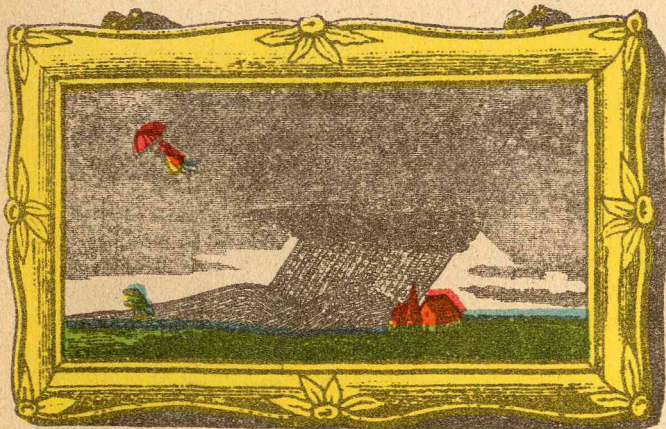
Kada kiša pljuskom pljušti,
Kada vjetar poljem šušti,
Dječaci se, djevojčice
I ne miču iz sobice.
No Štefu se glavom mota:
Napolju je sad divota!
Pa sa svojim kišobranom
Zatapkao Štef poljanom.

Huče bura grdosija
I drveće presavija!
Vjetar hvata kišobran
I Štef leti povitlan
U visine, u daljine,
A što više, tko se brine!
Već u oblak udario
I vjetar mu šešir zbio.

U letu je neprestanom
Štef sa svojim kišobranom,
A ispred njih šešir leti,
O nebo će već zapeti.
Kud ih vjetar odvitlao,
Nitko ne bi reći znao.

Naša najnovija izdanja omladinskih knjiga

SMIJTE SE DJECO! Dječje pjesmice. Ilustrovano sa 16 slika. Pregršt skladno sastavljenih pjesmica, koje nisu ozbiljne, već pune šale i dječjih vragolija. — Djeca rado oponašaju starije, tako vidimo danas, kako već mali dječarci hoće da budu nogo-metaši, pa vatrogasci, pa stražari i što ti znamo, takvim se vragolijama i raznim manama dječje nepromišljene lakomosti i nestašnosti ove pjesmice podruguju i vabe smiješak na nedužna dječja lica. Mnogomu će mališu ova knjiga biti milo štivo. Kart. (br. 2551) D 18.— vezano (br. 2550) D 25.—

NAŠ VESELI SVIJET. Pjesme i slike Zlate Kolarić-Kišur. Ova vrijedna spisateljica i prijateljica mladeži ispjevala je već lijepi niz pjesničkih priča, igara i zabavica, koje su u velike ušle u volju našim mališima obojega spola. No ovaj Naš veseli svijet baš je šaren skup zgodnih pjesmica i šala, da će ih djeca rado čitati, pa i na izust učiti i deklamirati jer su dražestne, a što je glavno, svaka sadrži i neku pouku. Djeca to upamte i okane se raznih mana, radi kojih ih roditelji karaju postaju bolja, poslušnija i prijaznija. Baš je ovo zgodna knjiga, pravi dječji veseli svijet. — Kartonirano (br. 2457) D 18.— Vezano (br. 2458) D 25.—

Potpuni popis knjiga šaljemo na zahtjev badava

IZ DJEČJEGA KUTIĆA. Ilustrirano sa 15 slika. Ovo je opet jedna knjiga od velike prijateljice nježne mladeži, napisana prozom i sadrži nekih sedamdeset malih crtica. U tim crticama su kako dobro opaža vrijedna spisateljica, sadržani mali događaji iz dječjeg mladenačkog života, buđenja misli i shvaćanja i prva dječja opažanja. Imati će pravo spisateljica, da su ove sitnice života vrsne djelovati na mlade duše i mnogo toga upamtiti, pa onda prebirati i po svojim sjećanjima u roditeljskoj kući i tražiti od roditelja gdje koje razjašnjenje. Ovo se djelce po svom biranom i misaonom sadržaju, dostupnome dječjoj duši preporuča nježnoj mladeži, pa će roditelji dobro činiti, budu li što češće darivali svojoj djeci tu knjižicu. Kartonirano (br. 2549) D 18.—
Vezano (br. 2548) D 30.—

KREPOSNI PETAR I DRUGE PRIČE od E. Hillgenberga. Šaljive priče II knjiga. U ovaj svezak uvršteno je ovih 12 priča; Kreposni Petar. — Jer se zemlja okreće. — Priča o plesu. — O cirkusu žabljeg kralja. — Samostalni topovski metak. — Kako je mali Pavle tražio ženu. — Nebeski krov. — Doživljaj uskrsnoga zečića. — Kako je bilo uvedeno ljetno vrijeme. Vitez Marko i njegov štito noša. — Čarobnjak koji je zamjenjivao glave. — Sredstvo za porast zubi. Svaka od ovih priča krije u sebi zanimivim načinom neku pouku. (br. 2302) D 22.—

SLIKOVNICA O ŽARKU, MARKU I ŠARKU. Vrlo čudna pripovijest sa slikama, koju su dječaci pučke škole smislili i crtežima popratili. Pobudu zato dale su im novine, koje su sada već po svem svijetu stale donositi poseban prilog za djecu. U tim priložima pišu za djecu i stariji ljudi, no tako da bude dostupno dječjoj duši, pa ono tad počnu i sama sastavljati pjesmice i priče iz svojega svijeta. I ova zanimiva slikovnica je proizvod dječaka koji su ovu pripovjetku o Žarku, Marku i Šarku sami zamislili i u nastavcima ju dovršili, pa je svaki svoj dio pripovijesti i ukraasio crtežom. To je vrlo uspjele i stvorilo tako ovu zaista čudesnu slikovnicu (br. 2644) D 15.—

ANDERSENOVE PRIČE. — Tko ne pozna te divne priče znamenitoga danskoga pisca Andersena? Malo je pričalaca, koji umiju tako lijepo priče i pripovjetke smišljati, o čemu svjedoči i ova lijepa zbirka njegovih uzornih priča, punih neobičnih događaja i maštanja. Andersenove priče prokrčile su si put po čitavom kulturnom svijetu, pa su mnoge prevedene i na hrvatski jezik te jako mile i drage našoj mladeži. I ova zbirka je puna krasnoga duševnoga blaga, koje očarava srca mladih čitatelja. vezano (br. 451b) Din 40.—

